

1887-10-03

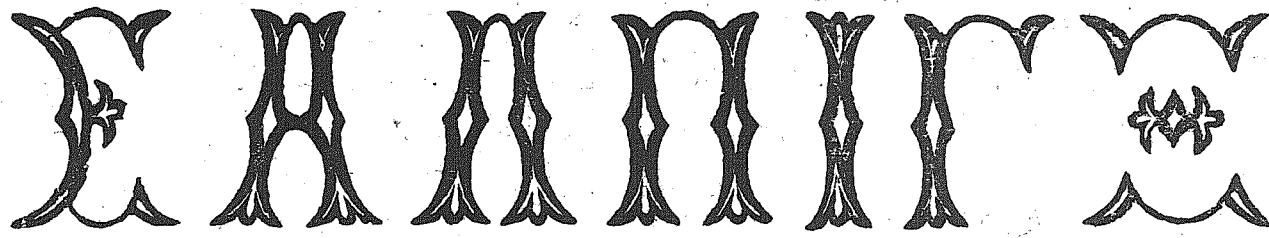
þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 1 4 4

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10354>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησίαι
προπληρωτέαι.
'Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
'Εν τοῖς χωρίοις 6
'Εν δὲ τῷ ἐξω-
τερικῷ φρ. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέαι.
Εἰδοποιήσεις καὶ
διατρίβαι κατ' ἀπο-
κοπήν.
'Ἀρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΕΡΙ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ.

Ἐνομιζομεν μέχρι τοῦδε ὅτι, ὅταν ἀπεδεικνύομεν λογικῶς τὸ ἀδικον μιᾶς πράξεως, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔσπευδε πρὸς διόρθωσιν καὶ θὰ ἐπέδωκε τὴν ἀρτιν τῷ ἀδικήματι, πλὴν ἡ παροιμία: «ς τοῦ κωφοῦ τὴν πόρταν ὅσον θέλεις βρόντα» ἰσχύει, ὡς μὴ ὤφειλε, καὶ ἐπηρεάζει καὶ τῶν Ἑλλήνων τὴν κερφαλήν ὅσον καὶ τῶν Τούρκων, ἢ μάλλον, σκληροτέραν ἀποκαθιστᾷ τὴν κεφαλὴν τῶν πρώτων ἢ τὴν τῶν δευτέρων, ὡς ἀποδεικνύουσι τὰ πράγματα.

Μεταξὺ τῶν κατ' ἀναριθμητῶν, ἀδικῶν θεωρουμένων πράξεων, παραπόνων μας, συγκατελέξαμεν πρὸ πολλοῦ ἡμεῖς, αὐτόκλητοι καὶ αὐτοχειροτόνητοι ἀντιπρόσωποι τῶν λοιπῶν δημοσιογράφων, καὶ τὸ κατὰ τῆς μεγάλης, ἀφορήτου καὶ ἀδικωτάτης φορολογίας παράπονόν μας, εἰς ἣν ὑποβαλλόμεθα ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως μικρᾶς ἀξίας γραμματοσήμων, ἀναγκαιοτάτων διὰ τοὺς δημοσιογράφους μάλιστα: πλὴν τὸ παράπονόν μας, ὡς πάντοτε, συνετρίβη καὶ διελύθη, ὡς κύμα ἐπὶ βράχων ἀναισθητῶν καὶ ἀσαλεύτων, καὶ ἡ ἀφόρητος φορολογία ὑφίσταται, καταπιέζουσα τὴν δημοσιογραφίαν ὡς τὸ μεγαλιότερον καὶ ἰσχυρότατον πιεστήριον, καὶ πρωτίστως αὐτὴ συντελοῦσα εἰς τὴν προβληματικὴν ταύτης συντήρησιν.

Ἀπεδείξαμεν καὶ ἄλλοτε ὅτι εἰς δημοσιογράφος πληρόνει ταχυδρομικὰ τέλη 400 τοῖς 100 περισσότερα παρ' ὅσα ἀναλόγως τοῦ βάρους τῶν ἐφημερίδων του πρέπει νομίμως νὰ πληρώσῃ. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον πληρόνομεν ταχυδρομικὰ τέλη 24 σελλίγια κατὰ μῆνα περισσότερα παρ' ὅσα πρέπει νὰ πληρώσωμεν ἔάν δὲ ὑποθέσωμεν ὅτι τόσα πληρόνου καὶ οἱ λοιποὶ τρεῖς συνάδελφοι, λαμβάνεται ἀδικος ὄλως φόρος ἐξ ὄλων ἡμῶν περὶ τὰς 42 λίρας ἀγγλικᾶς κατ' ἔτος, διότι διὰ φύλλον, ἀναλόγως τοῦ βάρους τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ πληρώσῃ τις 4 ἢ 5 μόνον παράδες, ἐξ ἀνάγκης πληρόνει 20 παράδες. Ἴδου τὸ μέγα καὶ φανερόν

ἀδίκημα τὸ ὁποῖον εἰς οὐδὲν κράτος οὐδ' εἰς αὐτὴν τὴν Τουρκίαν γίνεται.

Πλὴν δὲν εἶνε μόνον τὸ ἀδίκημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον βλάπτει σπουδαίως τὴν στενὴν καὶ περιωρισμένην δημοσιογραφίαν τοῦ τόπου, ἀλλὰ προέρχεται ἐκ τούτου καὶ ἄλλη, σπουδαιοτέρα βλάβη, ἡ ἐξῆς: Εὐτυχῶς ἰδοὺ ἤρξαντο τώρα προσεγγίζοντα πλείοτερα εἰς Κύπρον ἀτμόπλοια, δις δὲ τῆς ἐβδομάδος συκοινωνοῦμεν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐάν λοιπὸν, πρὸς τὸ νὰ εὐχαριστῶμεν πλείοτερον τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητὰς μας, καὶ νὰ παρέχῃται οὕτω περισσότερα ὑποστήριξις εἰς τὰ φύλλα, ἀποφασίσωμεν νὰ στέλλωμεν τὰ φύλλα διὰ πάσης εὐκαιρίας, τότε τὸ μέγα ἀδίκημα θὰ μετατραπῇ εἰς ἀληθὴ καταστροφὴν, διότι τὰ ἀπαιτούμενα ἐτήσια ταχυδρομικὰ δι' ἕκαστον φύλλον θὰ ὑπερβαίνωσι κατὰ πολὺ τὴν ἐτήσιαν τούτων συνδρομὴν.

Τὸ δίκαιον τοῦτο καὶ λογικώτατον, πιστεύομεν, παράπονον, καθυποβάλλομεν τῇ τε Σ. Κυβερνήσει καὶ τῷ ἀξιότιμῳ διευθυντῇ τῶν ταχυδρομείων, ἀναμένοντες παρ' αὐτῶν τὴν κατάλληλον θεραπείαν. Σημειωτέον δὲ καὶ τοῦτο ὅτι οὐχὶ χάριν μόνον τοῦ ν' ἀπαλλαχθῶμεν τοῦ περισσώτερον τοῦ νομίμου καταβαλλομένου ταχυδρομικοῦ τέλους ἀπαιτοῦμεν τὴν ἐκτύπωσιν μικρᾶς ἀξίας γραμματοσήμων, ἀλλὰ καὶ χάριν τοῦ νὰ δυνάμεθα οὕτω νὰ εὐχαριστῶμεν πλείοτερον τοὺς συνδρομητὰς μας. Διότι τότε, καὶ ὅπου στέλλωμεν ἐν δέματι τὸ φύλλον καὶ ἔχομεν ἀνάγκην διανομῶν, θὰ προτιμήσωμεν τὴν εἰς ἕνα ἕκαστον συνδρομητὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου χωριστά. οὕτω δὲ καὶ τὸ ταχυδρομικὸν ταμεῖον δὲν θὰ ζημιωθῇ, διότι θὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ αὐτὰ, ἀλλὰ δικαίως πλέον καὶ ὅχι ἀδίκως, ταχυδρομικὰ τέλη, καὶ εἰς τὴν δημοσιογραφίαν θὰ παρέχῃται ἡ ἀναγκαία ὑποστήριξις.

Ὅταν ἀνέγνωμεν τὴν τοιχοκλιθεμένην εἰδοποίησιν, δι' ἧς προσεκαλοῦντο οἱ ἀμπελουργοὶ νὰ δηλώσωσι τὰ ξηνισμένα κρᾶσι καὶ νὰ γλυτώσωσι τοῦλάχιστον οὕτω τὸ τίτιον τῶν

τσιούτων, ἐχάρημεν, διότι ὑπεθέσαμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἤρξατο πλέον νὰ νοιώθῃ τὸ μέγα ἀδικον, καὶ διεδώκαμεν ἀμέσως εἰς τοὺς ἀμπελουργοὺς τὴν χαρποῖαν εἶδησιν διὰ νὰ ἀναφερθῶσι καὶ νὰ δηλώσωσι τὰ ξηνισμένα κρᾶσι των. Ποῖος ὅμως ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ὅτι ἦτο καὶ τοῦτο μία λαμπρὰ φενάκη πρὸς συγκαλύψιν λαμπροτέρας κασιίδας (κκέλας) καὶ τίποτε περισσώτερον; καὶ τοῦλάχιστον ἂν ἡ φενάκη αὐτὴ ἐπρόκειτο νὰ καλύψῃ ἰδικὴν μας κασιίδαν ὑπομονή; ἀλλ' ὄχι. Μεγαλειότεραν καὶ σεβασμιωτέραν κέλαν προώριστο νὰ καλύψῃ, τὴν τῆς Κυβερνήσεως, τὴν κασιίδαν δηλ. τῆς ἀδικου ἐκτιμήσεως τῶν οἴνων.

«ὦ! ἀδελφέ,» θὰ ἀναφωνήσῃ πᾶς ξένος, « παραπονεῖσθε ὅτι ἐξετιμήθησαν ἀκριβῶς τὰ κρᾶσι σας ἐνῷ τὰ πωλεῖτε εὐθηνά καὶ ὅτι ἐξύνεσαν τὰ περισσότερα ἰδοὺ ἡ Κυβέρνησις ἔσπευσε νὰ διορθώσῃ τὸ κακὸν καὶ νὰ ἐξαιρέσῃ τοῦ ταξίου τὰ ξηνισμένα: τί φωνάζεται πάλιν;» Ἴδου ἡ φενάκη δι' ἧς συγκαλύπτεται ἡ Κυβέρνησις. Τί γίνεται ὅμως;

Ἄσυνειδήτοι, μοχθηροὶ καὶ διεστραμμένοι τινὲς ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἐσάλησαν νὰ ἐξετάσωσι τὰ ξηνισμένα κρᾶσι, σημειῶνουν μόνον τοιαῦτα τὸ ἐν εἰκοστὸν τοῦ ὄλου ποσοῦ. Ἄγνοοῦμεν ἂν ἡ Κυβέρνησις ἔδωκε τοιαύτας συμβουλὰς ἢ ἂν τὸ ἔμφυτον τῆς μοχθηρίας τῶν ἀπεσαλμένων ὑπηγόρευεν εἰς αὐτοὺς τὸ τοιοῦτον ἐν τούτοις ἡ φενάκη κατεσκευάσθη, ἐχοσμήθη, ἐκηρύχθη, περιεφέρθη, πρὸς ἐμπαιγμὸν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ βᾶσανον τῶν ἀδικουμένων.

Τί τὰ θέλετε; Παραπονοῦμεθα ἢ μάλλον παρεπονοῦμεθα ὅτι δὲν διορίζοντο καὶ ἐντόπιοι εἰς κυβερνητικὰς θέσεις καὶ σήμερον ἤλθομεν εἰς θέσιν νὰ μισῶμεν πᾶσαν κυβερνητικὴν θέσιν διὰ δύο λόγους. Α'. Ἄλλοι μὲν ἐκ τῶν ἡμετέρων, καλῶν καὶ ἐντίμων νέων, ὅσοι λάβωσι θέσεις, λαμβάνουν μισθὸν περιφρονητικόν, καὶ Β'. Ἄλλοι, ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν καθηκόντων των φέρονται μὲ τρόπον, χαρακτηριστικῶς ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν τοῦ Κουτζίου Μεχμέτη, καὶ τοιοῦτοι εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ εἰσπράκτορες καὶ Σα. Μᾶς ἔφερον εἰς θέσιν ἡ βαρβαρότης τῶν τοιούτων νὰ ἐπιθυμῶμεν μάλλον ἄγγλους εἰς τοιαύτας θέσεις παρὰ ἰθαγενῆς Ἑλλήνας.

Εἰς τὸ χωρίον Βάσα ὁ ξεταζῶν τὰ ξηνισμένα κρᾶσι ἐθεώρησεν ὡς τοιαῦτα μόνον 50 γομάρια, ἐνῷ ὑπάρχουν τοιαῦτα 600 γομάρια. Κρᾶσι τὰ ὁποῖα ἐχύνοντο χαμαὶ καὶ ἐκόλλαζον τὴν γῆν ἀπὸ τὴν ξυνάδα δὲν τὰ ἐθεώρει ὡς ξηνισμένα παρὰ τὰ ἔλεγε χαλασμένα. Ἴδου ποίας ποιότητος ἀνθρώπους ἐπεμψεν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐξετάσωσι τὰ ξηνισμένα

κρατία. Συμβουλεύομεν τοὺς χωρικοὺς νὰ ἀπακήρωσι δι' ἀκαρτερᾶς τῶν τῆν ἀποστόλων ἀνδρῶν ἀκεραίου καὶ πεπειραμένου, ἔσω καὶ Ἄγγλου, διὰ νὰ ἀποδείξωσι τὸ ἀληθὲς ποσὸν τῶν ξυμμετένων κρατίων τῶν, καὶ, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠθέλησε μὲ τούτο νὰ μᾶς φανακίσῃ, θὰ σπεύσῃ νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἀδικον ἄλλως ἢ φορέσῃ ἡ ἴδια τὴν τοιαύτην φανάκην.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ.

Οἱ Βούλγαροι, ἂν δὲν δύνανται νὰ καυχήθωσι δι' ἄλλο τι, νομίζουσι ὅμως ὅτι δικαιούνται νὰ μεγαλοτυχεύωσι διότι ἀπὸ τινος κατώρθωσαν, μικροὶ οὗτοι καὶ ἀσήμενοι, νὰ προσελκύσωσι τὰ βλέμματα τῶν μεγάλων καὶ ἰσχυρῶν. Ἐξ αἰτίας τῶν βουλγαρικῶν συγκροτοῦνται σημαχίαι, συνάπτονται φιλίαι, ἀναπτύσσονται μίση, καὶ ἀναρριπίζονται πάθη. Ἐξ αἰτίας τῶν Βουλγάρων ἡ Εὐρώπη ὅλη εὐρίσκειται εἰς μετέωρον τινα θέσιν. Αἱ δυνάμεις διηρέθησαν εἰς δύο. Ἄρ' ἐνὸς μὲν Ἰταλία Αὐστρία καὶ Ἀγγλία ἄρ' ἑτέρου δὲ Ρωσία Γαλλία καὶ Γερμανία. Ἡ Βουλγαρία κατήντησεν ἡ κλειὸς τῶν δυνάμεων τὸ βαρόμετρον τῆς εἰρήνης ἢ τοῦ πολέμου τῆς Εὐρώπης.

Πλὴν θὰ ἦτο βεβαίως παράδοξον πῶς λαὸς, ὅσοι ὁ βουλγαρικὸς, δύναται νὰ ἐξασκῇ τοσαύτην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, ἐὰν ἡ ἐπιρροὴ αὕτη δὲν εἶχε ἀλλάχου τὴν πηγὴν τῆς. Τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης δὲν ἀπασχολοῦν αἱ μικραὶ τῆς Βουλγαρίας ἄρκατοι, καὶ ἄς κοιμῶνται διὰ τοῦτο ἀμέριμοι οἱ Βούλγαροι, ἀλλ' ἡ μεγάλη καὶ θηριοειδὴς Ἄρκτος, ἡ λιθοβολοῦσα Δυνάμεις, ἐξοχίζουσα κράτη καὶ συντρέβουσα κρατίδια. Ἐκεῖ, ἐκεῖ ἔχουν ἐστραυμένην τὴν προσοχὴν καὶ προσηλωμένον τὸ βλέμμα πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, διότι ἐὰν ἐκείνη ταραχθῇ προκαλεῖται σεισμός, ἐκρήγνυνται ἠφαιστεῖα, καὶ μετακινοῦνται ὄρια. Πᾶσα Δύναμις προετοιμάζεται καὶ λαμβάνει τὰ μέτρα τῆς νὰ κανονίσῃ τὴν πορείαν τῆς σύμφωνον πρὸς τὴν πορείαν καὶ τὰς κινήσεις τῆς Ρωσίας. Ἡ Ρωσία κατήντησε τὸ γάσμη τῆς Εὐρώπης ὅλης. Ἀπασα ἡ Εὐρώπη ἀναμένει τὴν ἐπιτηρησίαν τῆς διὰ τὰ Βουλγαρικά. Ἡ Ἀγγλία χαίρεται ὁσάκις ἐλθῇ μετ' αὐτῆς εἰς συμβιβασμόν. Ἡ Γαλλία ἐπέδωξε καὶ ἐπέτυχε τὴν φιλίαν τῆς. Ἡ Αὐστρία προσέχει νὰ μὴ τὴν ἐξοργίσῃ. Ἡ Γερμανία προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ συμφιλίωσιν ἀλλ' εἰς μάτην. Ὁ πρίγκηψ Βισμαρκ προσεπάθησε νὰ ἐπιτύχῃ συνέντευξιν Τσάρου καὶ Γουλιέλμου ἀλλ' ἀπέτυχεν. Ὁ σιδηροὺς καρχαλιόμορος πρὸ τοῦ ἀκάμπτου τοῦ Τσάρου κατέστη μολύβδιος. Τὴν ἐκρηξίν ὅμως τῆς κατὰ τῆς Γερμανίας χολῆς τῶν Ρώσων ἀναχέττει τὸ πρόσωπον τοῦ ἀυτοκράτορος τῆς Γερμανίας, πρὸς δὲ ἀτομικῶς ὁ Τσάρος αἰσθάνεται σεβασμόν καὶ ἀγάπην συγγενικήν.

Ἡ Γερμανία φαίνεται ὅτι ἀπογοῦρει πᾶσαν μετὰ τῆς Γαλλίας σύγκρουσιν διότι πολὺ ταχέως σπεύδει νὰ δίδῃ ἱκανοποίησιν εἰς τὰς κατὰ τῶν Γάλλων παραπονοίας τῶν βλαβερῶν τῆς, καὶ τούτο εἶνε ἀποτέλεσμα Ρωσοφίας.

Ἡ Ἀγγλία ἔχει νὰ κάμῃ μὲ τοὺς Ἰρλανδοὺς. Παραπονοῦνται καὶ ἐκεῖνοι δι' ὄνυστον κατὰ τῆς Διοικήσεώς των, ὡς παραπονοῦμεθα καὶ ἡμεῖς. Ἀρροοῦμεν κατὰ πόσον καὶ ἐκεῖνοι καὶ ἡμεῖς ἔχομεν δίκαιον, ἀλλὰ τὸ μόνον βέβαιον εἶνε ὅτι μόνον οἱ Ὀττεντότοι καὶ οἱ Ἰνδοὶ δὲν παραπονοῦνται κατὰ τῆς Ἀγγλικῆς διοικήσεως.

Τοιαύτη ἐν συνόψει ἡ κατάστασις τῶν σπουδαιοτέων πολιτικῶν.

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ

Τὸ νοσοκομεῖόν μας οὐδέποτε ἄλλοτε ἐπέδωκεν τὸ Δημαρχεῖον τόσον, ὅσον κατὰ τὴν παρούσαν ἐποχὴν. Νοσηλεύονται ἐν αὐτῷ περὶ τοὺς 18, ὧν πλεῖστοι ἀπαιτοῦσι μεγάλην περιποίησιν κατὰ τὴν τροφήν καὶ τὰ στρώματα, ταῦτα δὲ πάντα ἐπιβαρύνουσιν ἐννοεῖται τὸ Δημαρχεῖον. Ἐὰν τὸ νοσοκομεῖον διετηρεῖτο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἠδύνατο ἄρα γε ὁ ἰατρὸς τοῦ νοσοκομείου νὰ εἰσάγῃ τόσους ἀσθενεῖς εἰς αὐτὸ, καὶ μάλιστα ἀσθενεῖς ἐξ ἄλλων ἐπαρχιῶν καὶ πάσχοντα; ὑπὸ χρονίων νοσημάτων; Τί συμβαίνει ἐνταῦθα εἶνε ὅπως παράδοξον. Ὁ ἰατρὸς πρέπει νὰ ἔγῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ τὰ περιορισθέντα καὶ περιτμηθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰσοδήματα τοῦ Δημαρχείου, ἄλλως ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ ἀναγκάσῃ τὸ Δημαρχεῖον ὄχι μόνον στρώματα καὶ κλίνας νὰ ἀγοράσῃ διπλασίονας τῶν ὑπαρχουσῶν ἀλλὰ καὶ νέα δωμάτια νὰ κτίσῃ. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὅποιον λέγει, ὡς ἐμάθομεν, « ἄς μὴ δίδωνται εἰπιήρια εἰς ὄλους » δὲν εἶνε σωστὸν, διότι πολὺ καλὰ ξεῦρει ὅτι φαίνεται βαρὺ εἰς τὸν ὑπὸ φιλανθρωπικῶν αἰσθημάτων ἐμφορούμενον Δημαρχον καὶ τὸ Δημ. συμβούλιον νὰ ἀρνήται εἰσιτήριον εἰς ἕνα ἀσθενῆ, παρουσιάζομενον ἐνώπιόν του κατ' ἐντολὴν τοῦ ἰατροῦ.

«Τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἢ δὲ σὰρξ ἀσθενής.» Ὅτι ἡ Αεμῆτοι ἐμφοροῦνται ὑπὸ φιλανθρωπικῶν αἰσθημάτων ἀπόδειξις αὕτη αὕτη ἢ ὑπαρξίς τοῦ Νοσοκομείου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐδαπάνων ἐν μέγα μέρος τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Δημαρχείου, ἀλλὰ ἡ Κυβέρνησις ἐψαλίδισε τὰ πτερὰ τῆς πρὸς τὰ καλὰ ταῦτα ἔργα ροπῆς τῶν Λεμησιῶν περιορίσασα εἰς ἐλάχιστον ποσὸν τὰ εἰσοδήματα. Πρέπει λοιπὸν «ν' ἀπλώθωμεν τὰ πόδια μας κατὰ τὸ πᾶν πλωμα».

Ὡς συγκεκριλαλίωσιν ὄλων τούτων ποιούμεν τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν, ἣν πρὸ πολλοῦ ἀπηύθυνέ τις πρὸς ἡμᾶς καὶ ἡμελήσαμεν νὰ κάμωμεν. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπισκεπτόμενον τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ νοσοκομείου ἰατρὸν νὰ πληρόνηται ὑπ' αὐτῶν ἰδιαιτέρως;

Ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καταφαίνεται ἡ μεγάλη ἀνάγκη τοῦ νὰ ἀλλοιωθῇ ἡ θέσις τῶν ἀρχιερέων ὡς πρὸς τὸ οικονομικὸν ζήτημα, διότι βαθμηδὸν θὰ ἀπολεσθῶσι καὶ τὰ τῶν θρόνων εἰσοδήματα, καὶ ὁ λαὸς ὡς ἐκ τῶν ἀπατήσεων τῶν Ἀρχιερέων θὰ σηκώσῃ βαθμηδὸν τὸ πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν σέβας. Καθ' ἃ γράρουσιν ἡμῖν, ἡ Α. Πανιερότης ὁ ἀγ. Πάτρις ἀπήτησε παρὰ τῆς μονῆς Τρωδοτίτισσας 2,000 γρόσια κανονικὸν καὶ ἐπειδὴ ἀδυνατεῖ ἡ μονὴ νὰ πληρώσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, ἔκαμμεν ἀργὸν τὸν Καθηγούμενον τῆς Μονῆς ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας, γράρει δὲ εἰς αὐτὸν ὅτι, ἐὰν δὲν πληρωθῶσιν αἱ 2 χιλ. γρόσια μέχρις ὀβολοῦ, δὲν θὰ ἀρῆσθῃ κανένα πατέρα τῆς Μονῆς νὰ περιέλθῃ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ διὰ νὰ κάμῃ τὴν συνήθη ζήτησιν. Πλὴν ἡ Μονὴ σήμερον ἀδυνατεῖ νὰ πληρώσῃ τὰς 2 χιλ. γρόσια, καθόσον μάλιστα ἐπεφορτίθησαν σήμερον τὰ Μοναστήρια καὶ μὲ τοὺς ἀρορήτους φόρους τῆς κτημοσύνης.

Ἴδου λοιπὸν εἰς ποίαν δυσάρεστον θέσιν εὐρίσκειται ὁ Ἀρχιερεὺς μὲ τὰ κοίμιόν του ἐξ αἰτίας τῶν εἰσοδημάτων. Πλὴν οἱ Ἀρχιερεῖς δεόν νὰ προτιμῆσωσι καὶ νὰ ἀπαιτήσωσι τὴν μετατροπὴν τοῦ συστήματος παρὰ νὰ κατέρχωνται εἰς τοιαῦτα ἐξευτελιστικὰ ἔργα.

Προσεγῶς πλείονα.

Ἐκ τῶν παρόντων κατὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ λάκκου περὶ οὗ ἐγράψαμεν εἰς τὸ παρελθόν, ὁ μὲν Παντελεῆς, ὅστις συγχρόνως εἶχε καὶ μώλωπας ἐνεκα πτώσεώς του ἐν τῷ φρέατι, τῇ ἀξιεπακίνω φροντίδι τῶν κυρίων του κ.κ. Ἀδελφῶν Ρωσιδῶν καὶ τῇ ἐπιστημονικῇ περιποιήσει τοῦ λίαν ἀξιολόγου ἰατροῦ κ. Γ. Διαγκούση συνήλθεν ἐντελῶς, ὁ δὲ Γεώργιος Ζάκου ἔπαθεν ὁ δυστυχῆς ὑπὸ φρενοβλαβείας διὸ καὶ φυλάττεται ἰδιαιτέρως ἐν τῷ νοσοκομείῳ. Τῷ ἐξέλιπεν ὄλως ἡ μνήμη. Νομίζει ὅτι εὐρίσκειται εἰς τὸ χωρίον του, καὶ θυμόνει ἐναντίον τοῦ φύλακος του ὅτι δὲν τὸν ἀφίνει νὰ ἴδῃ τὴν σύζυγόν του καὶ τὸν Φωτὴν του (υἱὸν του φαίνεται). Ἄλλοτε νομίζει ὅτι εὐρίσκειται εἰς συμπόσιον καὶ ἐπειδὴ τῷ ἔβαλαν ἐκδόριον εἰς τὴν κεφαλὴν ἀβρὲ παιδιὰ—λέγει—ἐν καλὰ νὰ ἐγλεντήσωμεν μὰ τοῦτος ὁ δῖα—

ολος, ποῦ μου βάλετε ἑς τὴν κεφαλὴν δὲν θὰ μὲ ἀφήση νὰ κάμω χουζούριον». Ἄλλοτε φωνάζει ἀκαναῖ βρε παιδιὰ κρασί ἡ κεφαλὴ μου γυρίζει ὅταν τὸν ἀνεμόμυλον». Ὁ ἐπιτακτούμενος αὐτὸν ἰατροῦ κ. Δημάκης λέγει ὅτι εἶνε παροδικὸν τὸ πάθος καὶ ὅτι θὰ συνέλθῃ, πράγματι δὲ ἀπὸ γῆρας ἤρξατο νὰ ἐνθουμῆται. Ὁ δυστυχὴς οὗτος εἶχε καὶ 150 περίπου γρ. τὰ ὁποῖα ἀγνωπτον τί εἶναι, ἡ δὲ οἰκογενεὰ του εἰς Τρίκωμον εἶνε δυστυχεστάτη. Δὲν ἔχει, καθ' ἃ μὰς γράφουσι ἐκεῖθεν, ψωμὶ νὰ φάγῃ. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ σύζυγός του ἔμαθε τὸ δυστύχημά του ἐκ τῆς «Σάλπιγγος» ἀπὸ τὰ κλαύματα ἐπόνησε τὰ μάτια της, ἐκείνην δὲ καὶ τὰ παιδιὰ της τὴν συντηρεῖ ἡ ἐνορία της.

Καλὸν καὶ θεάρεστον ἔργον θὰ ἐπραττον οἱ ἀξιοί. συμπλοῖται μὰς ἂν ἀπεδεικνυον καὶ ὑπὲρ τοῦ δυστυχοῦς τούτου τὰς καλὰς διαθέσεις των, καὶ προσήγοντο εἰς βοήθειαν τῆς παγούσης καὶ δυστυχούτης οἰκογενείας του.

* * *
Ὁ θάνατος τοῦ ἐνός ἐκ τῶν παθόντων ἐργατῶν ἐν τῷ κλιμακίῳ τοῦ λίκου καὶ τὰ βρεῖα ἀσύντικα φαινομενα τῶν ἄλλων περισηθέντων, οἱ ἴνες ἔδραμον ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, ὅπου ἀκτύρωσι καὶ σώπουν ἄλλήλους, προήλθεν, ὡς εἶπεν ἡμῖν ὁ κ. Γ. Διπλοῦσης ἐκ τοῦ ἐν τῷ λίκῳ διακεχυμένου ὑπάρχοντος ὕδρου θειομιμένου ἀερίου (acide Sulphydrique), ἡερίου δηλητηρηωδέστατου ὅσον καὶ βιαιότατου τὴν δράσιν πρὸ δηλητηρίου τούτου κέριον, διαπερῶμενον ἐκ τῶν λιμαζόντων ὑδάτων, γεννώμενον δ' ἐκ τῆς ἀποτυθέσεως ὀργανικῶν οὐσιῶν, εὐρηται ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐντερικῇ σωλῆνι καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ἀμμοσουλφίρα (ἀλλ' εἰς ποσότητά ἐλαχίστην), συγκαίει δὲ ἀπκνυόμενον ἐν ὄξει καὶ ἀποπύτοις, εἰσπνεῖται ὑπὸ τῶν παρισταμένων καὶ κτείνει τούτους ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ, ἐν εἰσέλθῃ ἐν τῇ κυκλοφορίᾳ ἐπαρκεί. Ἡ δηλητηρίασις ἐπέρχεται, διὰ τὸ δηλητηριεὴν κέριον ἐκμύσσει τὸ ὄξυγονον τῶν ἀμμοσουλφιδίων καὶ διακρίθει ταῦτα, διενεργούνη κυρίως τὴν ἀναπνοήν. Ἐν πεντακχιλοστῶν τούτου ἀρκεῖ νὰ φωνεῖται πτηνὸν, 1[300 κίλια καὶ 1]200 ἵππον.

Ἴδου διὰ τί εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον ν' ἀπομακρῶνη τις ὅσον τάχιστα τοὺς εἰσπνεύσαντας τούτου ἐκ τοῦ τόπου τῆς δηλητηρίασεως καὶ νὰ ἐκθέσῃ τούτους ὅπου πλείων ὄξυγονοῦχος ἀήρ, γελόιος δὲ καταρῳάται ὁ ἰατροῦς, ὁ ἐπιλαμβανόμενος νὰ σώσῃ τοιοῦτους πάσχοντας ἐν τῷ τόπῳ διεχθῆ τὸ δηλητηριεὴν, καὶ βραδύνων, ἔστω καὶ λεπτά τινα, νὰ συμβουλευσῇ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν ἐν τόπῳ καταλήλῳ.

* * *
Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ τοῦ χωρίου Ὀρεᾶ
Εἰς τὸν διδάσκαλον τῆς Σχολῆς μὰς ὁ ἀξιοί. κ. Ἀνδρέας Θεμιστοκλέους ἐπόπτης τῆς Σχολῆς αὐτῆς, ἐπεμψε τὴν παύσιν του, διότι ἐνθ' ἔμενε μετ' αὐτοῦ σύμφωτος νὰ τὸν περιμένῃ κατὰ Σεπτέμβριον νὰ κάμῃ ἐξετάσεις, ὁ διδάσκαλος ἔκομε τὴν 2 Ἀγούστου τῆς ἐξετάσεις ἐκεῖνας, διὰ τῆς ὁποίας οὐκ ἐργάσα, χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ οὔτε νὰ προσκαλέσῃ κανένα. Κατόπιν ἔμωσ τῆς παύσεώς του ὁ διδάσκαλος ἤνιξεν ἀμέσως τὸ σχολεῖον καὶ ἤρχιστε τῆς παραδύσεις του. Ὅταν δὲ ὁ κ. Ἀνδρέας ἐζήτησε ζῶον διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ χωρίον νὰ ἐξετάσῃ τοὺς μαθητὰς, ὁ κύριος διδάσκαλος μὰς ἔπεισε τὸν ἔφορον τῆς σχολῆς ὅτι « τῶρα, μετὰ ἕνα μῆνα διακρήν, οἱ μαθηταὶ τὰ ἐξέχασαν τί θὰ ἔλθῃ νὰ ἐξετάσῃ; » καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οὔτε ζῶον ἐστάλη οὔτε τίποτε. Παρκαλιῶ νὰ δημοσιεύσῃτε αὐτὰ διότι ἐπιθυμῶ νὰ ἴδω τὴν σχολήν μὰς κατὰ διωρθωμένην.
24 Σεπτεμβρίου 1887.

Παιδίον ἀπολεσθὲν.
Ἀπὸ τῆς 11 Σεπτεμβρίου ἔφυγεν ἐκ Λεμησοῦ παιδίον, ἔτων 13, Κωνσταντῖνος ὀνομαζόμενος, υἱὸς Γεωργίου Καπτιδῆ ἐκ Λεμησοῦ μὲ μαλλία καστανὰ καὶ χρώματος σιτοχρόου.
Ὁ εὐρών καὶ γνωρίσας αὐτὸ παρακαλεῖται ἢ νὰ εἰδοποιηθῇ τὸ γραφεῖον «Σάλπιγγος» ἢ νὰ τὸ φέρῃ καὶ νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὸν πατέρα του, θὰ πληρωθῇ δὲ καὶ τὰ ἐξοδά του καὶ θὰ λάβῃ καὶ τὴν ἀμοιβήν του.

Κύριε συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»
Καίτοι κατὰ τὰ ἀρέκαθεν εἰωθότα τὰ καθ' ἡμᾶς σχολεῖα ποιοῦνται ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν των, περὶ τὰς ἀρχὰς Σεπτεμβρίου, οὐχ ἦττον ἢ ἐν τῇ Κομοπόλει Λευκάρων σχολικῆ μηχανὴ σήμερον ἠρξάτο λειτουργοῦσα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν αὐτῶν διδασκάλων, οἵτινες, πάντ' ἀξιεπαίτως καὶ φιλοτίμως φερόμενοι, καὶ πέρισι δεινῶς, ἐν πλήρει ἀρμοσίᾳ καὶ μετὰ πολλοῦ τοῦ ζήλου συνεδίδαξαν. Ἄλλ' ἡ βραδύτης αὐτῆ τυγχάνει πληρέστατα δεδικαιολογημένη, καθ' ὅσα μάλιστα δὲν προήλθεν ἐξ ἄλλου αἰτίου, εἰμὴ ἐκ καθαυτῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, καθ' ὧν ἐφέτος προσέκρουσαν τὰ σχολεῖα τῆς ἐν λόγῳ Κομοπόλεως. Πεποιθότες ὅμως ἐπὶ τὴν ἀκράδαντον φιλοποσίαν καὶ τὴν παραδειγματικὴν φιλομουσίαν τῶν ἀξιοτίμων κ. κ. Γ. Τυχνηρίδου καὶ Γ. Γεωργιάδου, οἳ ἀντέτεθη καὶ κατὰ τὸ ἐνεστὼς σχολικὸν ἔτος, καθ' ἃ πληροφωρούμεθα, ἡ ἐφορεία τῶν σχολείων, προβλέπομεν, ὅτι παντὶ σθένει καὶ διὰ παντός ἐφικτοῦ μέσου θὰ συντελέσωσιν εἰς ἐξομάλυνσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος δυσχερειῶν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ, ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ αὐτῶν συγκωμοπολεῖται, οὐκ οὐχ ἦττον χαρακτηρίζει οὐ σμικρὰ πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὴν φιλομάθειαν τάσεις, δὲν θέλουσι ποσὸς ὀκνήσει νὰ παράσχωσι τὴν τε ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν αὐτῶν συνδρομήν πρὸς ὅσον οἶόν τε ἐρωμμενεστέρα ὑποστήριξιν τῶν σχολείων τῶν τέκνων των, ἐξ ὧν, ὡς ἐπὶ τὸ τελειότερον ἤδη κатарτισθέντων, ἀγαμέρονται ὠρατοὶ οἱ καρποί.

Ἡ Κομοπολις Λευκάρων, ἀπὸ τινος συντηροῦσα δύο σχολεῖα τῶν ἀρρέτων καὶ ἐν παρθεναγωγίον, δαπανᾷ ετησίως περὶ τὰς 160 Ἀγγλικὰς λίρας. Ἐντεῦθεν δύναται νὰ προσδοκᾷ ἀνάλογοι τῆ θυσία καὶ τῇ ἐποχῇ μόρφωσιν, ἧς ἐξ ἀπαντος θέλει προσδοκῶν τῆ τύχει, ἀν' ἐπιμελῶς καὶ ἀνεῦ τῆς ἐλαχίστης φειδοῦς συνεχίσῃ τὸ ἀξιεπαῖνον τοῦτο ἔργον, οὔτινος μετὰ τὸσον σφοδρῶ ἐρωτος καὶ ζωηροτάτου ἐνδιαφέροντος ἐν τῇ ἀρχῇ ἐπελήφθη.
Τῆ 28 Σεπτεμβρίου 1887.

Κύριε συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»
Τὸ σχολεῖον Πύργου, τὸ συστηθὲν ὑπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κυπριακῆς ἀδελφότητος, ἠνοίξε καὶ ἐφέτος τὰς θύρας του πρὸ ἐνός πρέιπου μηνός, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ ἀξιολό-

γου διδασκάλου κ. Ν. Θυμίδῃ ἐκ Μόρφου. Ἐυελπιστοῦμεν δὲ ὅτι ὁ φηθεὶς διδάτκαλος θὰ ἐργασθῇ καὶ πάλιν μετὰ ζήλου, ὡς καὶ πέρυσιν ἐργάσθη ἐπισύρων οὔτω καὶ αὐτὸς τὰς εὐχρηστίας τῶν κατοίκων.
Ὁ φηθεὶς διδάτκαλος μετὰ τούτου ζήλου ἐργάσθη πέρυσιν ὥτε οἱ τοῦ ἀλληλοδιδασκτικῶ τμήματος μαθηταὶ κατετάχθησαν εἰς τὴν δευτέραν τάξιν τῆς ἐν Λευκωσίᾳ Ἑλληνικῆς σχολῆς μετὰ μεγίστης ἱκανότητος. Ὅθεν συγγαίρομεν ἀπὸ καρδίας τὸν φηθέντα διδάτκαλον καὶ ἐπαινοῦμεν αὐτὸν δημοσίως.
Τῆ 24[6] Ὀκτωβρίου 87.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ὑπορανόμενος, πρὸ μικροῦ προχειρισθεὶς Ἡγεύμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Χρυσορροιατίσης τῆς ἡ οἰκτρὰ οἰκονομικὴ κατάστασις ὑπάρχει τοῖς πᾶσι γνωστῇ, ἐπιθυμῶ νὰ συντελέσω εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἐλεεινῆς ταύτης καταστάσεως, κατὰ τὸ δυνατόν, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ μάθω μέχρι τίνος ποσῶ ἀνέρχεται τὸ ἐπιβαρύνον τὴν μοναστείαν Μονὴν χρέος, ἀγνωσῶν τοῦτο ἐντελῶς, παρακαλῶ τοὺς διαφόρους δανειστὰς τοῦ ἱεροῦ τούτου ἰδρύματος ν' ἀπορσεῖλωσι μέχρι τῆς 20ῆς προσεχοῦς Νοεμβρίου ἀκριβῆ σημειώσιν τοῦ δανείου των ἵνα δυναθῶ νὰ ἐκτιμήσω κατὰ πόσον εἶναι δυνατόν νὰ ἐπαρκέσω εἰς τὰς νομίμας ἀπαιτήσεις των.
Χάριν εὐκολίας τῶν δανειστῶν τούτων ὑποδεικνύω τὸ ἐν Λεμησοῦ Γραφεῖον τοῦ δικηγόρου Κου Θεοδώρου Μ. Περιζιάνῃ εἰς τὸ ν' ἀπορσελλωνται αἱ τοιαῦται σημειώσεις, τῶν ὁποίων ἀρῶ λάβω γνώσιν θέλω προπκαλέσει ὄλους τοὺς δανειστὰς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἰς Λεμησοῦν ἵνα παρκαθῶσι αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου των πρὸς ὀριστικὴν συνεννόησιν.
Ἐκ τῆς Μονῆς Χρυσορροιατίσης. 20 Σεπτεμβρίου 1887.

Ο ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμε Κύριε
Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνώσιν ὑμῶν, ὅτι ἀπὸ τῆς 1[13] Ὀκτωβρίου 1887 ἰδρύεται ἐν τῇ πόλει Λάρνακος ἐμπορικὸν κατάστημα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν **ΕΛΠΙΣ Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ** καὶ **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ν. ΚΥΖΙΑΔΗΣ** ὅπερ, ἐκτὰς τῶν κυρίων αὐτοῦ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων ἐπὶ εἰσαγωγῇ καὶ ἐξαγωγῇ, θέλει ἐργάζεσθαι καὶ ἐπὶ παραγγελία μεθ' ὅλης τῆς ἀπαιτουμένης ἀκριβείας.
Ευελπιστοῦντες ὅτι ἡ παρούσα ἐγκύκλιος ἡμῶν θέλει γείνη εὐμένως ὑποδεκτῇ, παρακαλοῦμεν νὰ λάβῃτε ὑπὸ σημείωσιν τὴν κάτωθι ὑπογραφήν τοῦ Γρηγορίου Ν. Κυζιδου, ὅστις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑπογράψῃ, καὶ δέξατθε τὴν ἐκφρασιν τῆς διακεκριμένης πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως ἡμῶν.
Ε. Γ. Νικολαΐδου καὶ Γρ. Ν. Κυζιδου.
Λάρνακι 28[10] Ὀκτωβρίου
Σ. Σ. Συναστῶμεν θερμοῦς τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀξιοί. κ. Γρ. Ν. Κυζιδου ἰδρῶμενον τούτο κατάστημα, ἐν πλήρει πεποιθήσει ὅτι οἱ μετ' αὐτοῦ ἐργαζόμενοι θὰ μείνωσι κατὰ πάντα εὐχρηστημεῖοι.

ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΑ.

Ο ΤΡΙΤΟΣ.

('Ανακρέοντειον).

Εἴχαμ' ἔμβη μιὰ φορὰ
σ' ἀμπελιοῦ τὴν πρασινάδα
εἰς τὸν τρύγο μὲ χαρὰ
νέοι, νέαις ἔς τὴν ἀράδα.

Ἐλαμπαν πικτοῦ δροσισίς,
πικτοῦ ἔρωτος πετούσε,
μὲ χιονάταις εὐμορφίαις
ἔπαιζε καὶ ἐγελοῦσε.

Μὲ τὰ γέλοια, μὲ ματιαῖς
τὰ καλάθῃ ἀπὸ σταφύλια
γέμιζαν' χάρις γλυκείαις
ἐπλανῶνταν εἰς τὰ χεῖλια.

Ἐξαρν' ἀστραπαῖς, βροχῇ,
καὶ βρονταῖς, χαλάζι, ἀντάρα'
φύγουν ἄλλοι ὄω κ' ἐκεῖ
εἰς τὰ δένδρα μὲ τρομάρα.

Μόν' ὁ ἔρωτος βροχαῖς
καὶ ἀντάραις δὲν φοβάται
μιὰ πὸ κείναις ταῖς καλαῖς
δένει καὶ δὲν συλλογαῖται.

Κλίν' ὁ Βάκχος ἐν κλωνί
κί' ἀποπάνω τὴν σκεπάζει,
καὶ ὁ ἔρωτος κινεῖ
καὶ ἐμένα πλησιάζει.

Καὶ μ' ἐκείνη τὴν δροσίᾳ,
ποῦ τῶν σταφυλῶν περνοῦσε,
μᾶς ἐχόρταινε φιλιὰ
καὶ τοὺς δύο μας κ' ἐγελοῦσε.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ.

('Ανακρέοντειον).

Εἰς τὸν τρύγο, φιλενάδες,
φίλοι, πιάσατε ἀράδαις
μὲ χαρᾶς μὲ γέλοια χίλια
κόβετε γλυκὰ σταφύλια.

Τὸ σταφύλι τὴν αὐγούλα
ὄποιος πρῶτος μὲ δροσοῦλα
κόψει πρῶτος θ' ἀπολαύσει,
λέγουν, ταίρι θ' ἀγκαλιάσει.

5. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Τὰ κυριώτερα ἱστορικά γεγονότα.

(συνέχεια)

Ἔτη

πρὸ Χριστοῦ

515. Συνεπληρώθη καὶ ἐνεκαινίσθη ὁ Ναὸς τῆς Ἱερουσαλήμ.

513. Ὁ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων, Ἀθηναῖοι, ἐφόνευσαν τὸν Ἰππαρχον, υἱὸν καὶ διαδόχον τοῦ Πεισιστράτου, φονευθέντες καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν σωματοφυλάκων του.

512. Κλεισθένης ὁ Ἀλκιμακιδέος διήρπασε τὸν λαὸν τῶν Ἀθηναίων εἰς δέκα φυλάς, καὶ ἐσύστησε τὴν βουλὴν τῶν 500, καὶ εἰσήγαγε τὸν δοτρακισμὸν εἰς τὸν ὅτιος ἐνέπεσε μετὰ 4 ἔτη.

—Σάμιοι ἔκτισαν ἐν Κρήτῃ τὰς Κυδωνίας εἰς ἄσ ἀπώκησαν.

510. Ἐδιώχθη καὶ ὁ ἕτερος Πεισιστρατιδὴς Ἰππίας ἐκ τῶν Ἀθηναίων καὶ οὕτω κατελύθη ἡ τυραννία καὶ ἐσυστήθη δημοκρατία.

508. Ἐν Ρώμῃ ἀνακηρύσσεται ἀριστοκρατία ὑπὸ τὴν Κυβέρνησιν δύο Ὑπάτων ἐνιαυσίων.—Συνήθη ἡ πρώτη μεταξὺ Ρωμαίων καὶ Καρχηδονίων ἐμπορικὴ συνθήκη.

507. Ἠριθμύθησαν οἱ πολῖται τῆς Ρώμης καὶ εὗρέθησαν 130,000.

504. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐκυρίευσαν τὰς Σάρδεις μητρόπολιν τῆς Ἀσίας.—Ἡμιζῶν οἱ φιλόσοφοι Ἡράκλειτος, Παρμενίδης, Ἀρισταγόρας καὶ ἄλλοι.

500. Ἡ ἐβδομηκοστὴ Ὀλυμπιάς.

497. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Ρώμῃ πολιτῶν εὗρέθη 150,000.

493. Κίεται ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς.

Ἀποκί' ἀπ' τ' ἀπαλάσας
χεῖρα σὲν τὰ μήγουλά σας,
δέτε δροσερὰ σταφύλια,
σὲν τὰ κέκκινά σας χεῖλια.

Τὴν ἡμέρα βλοχημένη!
τὴ ζωὴ εὐτυχισμένη!
μὲ χαρᾶς μὲ γέλοια χίλια
νὰ τραγᾶς γλυκὰ σταφύλια!

Δέτε πῶς τριχοποῦνε
τὰ ἀμάξια ξεχειλοῦνε
ἀπὸ τὰ γλυκὰ σταφύλια
τρέχ' ὁ μῦστος ἀπ' τὰ χεῖλια.

Ἡ ἡμέρα δὲν ἀπέχει
ἀπ' τὸ νέκταρ ὅπου τρέχει,
ἔπου ὄλοι μας θὰ πιῶμε
καὶ γλυκὰ θὰ εὐφρανθοῦμε.

Τότε νέοι καὶ παρθέναις
τραφερὰ ἀγκαλιασμέναις,
μὲ τὸν Βάκχο κ' ἔρωτά τους
θὰ ξεγυρῶν τὰ βατνά τους.

Ἐν Βοιωσίῳ. Χρ. Παπαδόπουλος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εἰδοποιῶνται οἱ κατὰ τόπους συνδρομηταὶ τῆς «Σάλπιγγος» δι' ἃ ἐφαρμόσωμεν αὐστηρῶς τὸ σύστημα τῆς προπληρωμῆς καθ' ἑξαμηνίαν. Παρακαλοῦνται λοιπὸν νὰ κρατῶσι σημειώσιν πότε ἀρχεται ἡ συνδρομὴ των.

Τοὺς μὴ πληρώσαντας μέχρι σήμερον τὴν συνδρομὴν των εἰδοποιῶμεν ὅτι ἐὰν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου δὲν μετρήσωσιν αὐτὴν εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἐπιστάτας τοῦ φύλλου ἢ δὲν τὴν πέμψωσιν εἰς ἡμᾶς θὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματά των καὶ νὰ μὴ παραπονῶνται κατόπιν.

Εἰς τὸ Φαρμακεῖον κ. Κ. Μετάλλας, ὁδὸς ἀγ. Ἀνδρέου ὑπ' ἀρ. 105 εὕρισκονται διάφορα μυρω-

δικὰ ἤτοι Κολόνιαι Λεβάνται Βινέγγρη καὶ διάφορα Ἐξτρέ διὰ μανδύλια. Προσέτι ὕδωρ Πποτὸ διὰ τοὺς ὀδόντας ἀριστοῦ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς. Οἶνοι τῆς Κίνας (Laroche), σκευασία Κ. Μετάλλας, προπαρασκευασμένοι ἐκ τοῦ καλλιτέρου οἴνου (κομανταρίας) καὶ διὰ προσθήκης τονοτικῶν οὐσιῶν κατ' ἔγκρισιν τοῦ ἱατροῦ κ. Γ. Διαγκούτη. Σιρόπι Ἰωδιούχου σιδήρου κατὰ τὴν συνταγὴν Blancad. Πρόσφατον κινίνην ἀρίστην ἐκ τῶν ἀνεγνωρισμένων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης καὶ ἄλλα διάφορα ἀπόθετα (Speculites). Κηλεπιδέσμους διὰ παιδιὰ καὶ ἄνδρας καὶ διὰ τὸν ὄμφαλόν καὶ πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς.

Οἱ ἀξιώτιμοι πολῖται καὶ ἡ πελάται τοῦ φαρμακείου τούτου εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι μετὰ πόσου ζήλου, προθυμίας, καθαριότητος, ταχύτητος καὶ ἀκριβείας ὁ κ. Κ. Μετάλλας ἐκτελεῖ πᾶσαν συνταγὴν, καὶ πρὸ πάντων περὶ τῆς εὐθηνίας τῶν φαρμάκων, διὸ περιττὴ ἀποβαίνει πᾶσα περὶ τούτου σύστασις.

Ὅστις θέλει νὰ ράπτῃ μὲ λινὴν κλωστήν ἐν πλήρει πεποιθήσει περὶ τῆς στερεότητος καὶ ὁμαλότητος τῆς, ἄς δράμῃ καὶ προμηθευθῇ ἐκ τῶν πρωτίστης καὶ μοναδικῆς ποιότητος καρουλίων διὰ ραπτομηχανάς, ἐξ' ὧν δ.κ. Ἀλέξανδρος Λαμπῆς ἐπρομηθεύσατο ἐσχάτως εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν «Πατρικίου» ἀγορᾶν «Μπιλιάρδου» καὶ ὑπ' ἀρ. 7 κατὰστημά του. Τὸ μήκος τῆς κλωστῆς ἐκάστου καρουλίου εἶνε 200 ὑάρδων, ἡ δὲ τιμὴ χονδρικῶς μὲν σελλ. 1 πένν. 2 τὴν δωδεκάδα, λιανικῶς δὲ 30 πρ. ἕκαστον. Οἱ δοκιμάζοντες αὐτὰ πείθονται περὶ τῆς ἀξίας των.

αἷς μὲν κατὰ ξηρὰν ὑπὸ τὸν βασιλέα τῶν Ἀλκεδαιμονίων Πausanias καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν Ἀθηναίων Ἀριστείδην, ἐν Μυκάλη δὲ κατὰ θάλασσαν ὑπὸ τὸν Σπαρτιάτην Λεωτοχίδην, καὶ τὸν Ἀθηναῖον στρατηγὸν Ἐάνθιπον, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν 27 Σεπτεμβρίου.

—Ὁ Εὐρέξης ἐγκαταλείπει τὴν Ἑλλάδα.

477. Ὁ Πausanias ἠλευθέρωσε τὴν Κύπρον ἀπὸ τοῦ Πέρσης.

476. Ὁ Θεμιστοκλῆς ἀνοικοδομᾷ τὰς Ἀθήνας.

—Ὁ Βαλέριος θριαμβεύει κατὰ τῶν Οὐιεντιῶν καὶ Σαβίνων.—Οἱ Ρωμαῖοι πολῖται ἀριθμύθησαν εὗρέθησαν 103,000.

—Μεγάλῃ ἐκρηγῆς τῆς Αἴτης.

474. Ἀνέγερσις τῶν τειχῶν τῶν Ἀθηναίων.

471. Ἐξορία Θεμιστοκλέους ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.—Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις ὁ μέγας ἱστορικὸς τῆς ἀρχαιότητος ὁ Θεουκιδέος υἱὸς τοῦ Ὀλόρου, ἡγεμόνος τῆς Θράκης, νυμφευθέντος Ἀθηναίαν.—Θάνατος τοῦ Πausanias, ἡγεμόνος τῆς Σπάρτης ἐν τῷ ναυί τῆς Χαλκιοῦ Ἀθηναῖς, ἐνθα κατέφυγεν ὡς ἐκείτης καταδικασθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀλκεδαιμονίων, καὶ συλληφθεὶς προδότης.

470. Κίμων υἱὸς τοῦ Μιλτιάδου καταστρέφει τὸν Περσικὸν στόλον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Εὐρομέδοντος ποταμοῦ.

469. Ἀμίλλα τοῦ Αἰσχύλου καὶ Σοφοκλέους περὶ τοῦ βραβείου τῆς Τραγωδίας, τὸ ὅποιον ἔλαβεν ὁ Σοφοκλῆς.—Γέννησις τοῦ Σωκράτους, τοῦ μεγάλου φιλοσόφου τῆς ἀρχαιότητος.—Σεισμὸς ἐν Σπάρτῃ, καθ' ὃν περὶ τὰς 20,000 ψυχῶν ἀπαλεσθήσαν.

465. Τρίτος Μεσσηνιακὸς πόλεμος.

(ἔπεται συνέχεια)

Ἐκ τοῦ ἐπιτομίου τοῦ «Σάλπιγγος»

490. Ἐγένετο ἡ ἐν Μαραθῶνι περίφημος μάχη, καθ' ἣν οἱ Ἀθηναῖοι στρατηγούμενοι τοῦ Μιλτιάδου ἐνίκησαν τοὺς Πέρσης ὑπὸ τὸν Ἀάτην καὶ Ἀρταφέρνην, δεκαπλασίονας ὄντας, τὴν 13 Σεπτεμβρίου.

—Ἐν Ρώμῃ δημιουργεῖται ὑπὸ τοῦ λαοῦ τὸ ἀξίωμα τοῦ Δημάρχου.

488. Ἐγείρονται ἐν Ἀθήναις ἀνδριάντες τοῦ Ἀρμόδιου καὶ Ἀριστογείτους.

—Ὁ Κοριολάνος, ἐνδοξὸς Ρωμαῖος, ἐξορισθεὶς ἐπολιόρησε τὴν πατρίδα του μετὰ τῶν Οὐόλσκων, τὴν ἔφερον εἰς ἐσχάτον κίνδυνον, καὶ διὰ τὰς ἰκεσίας τῆς Μητρός του πάλιν ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ τὴν κακοποιήσῃ.

487. Θάνατος τοῦ Δαρείου βασιλέως τῶν Περσῶν καὶ διαδόχος αὐτοῦ Εὐρέξης ὁ υἱὸς του.

486. Θάνατος τοῦ Μιλτιάδου ἐν τῇ φυλακῇ.

—Ὁ ποιητὴς Αἰσχύλος ἐβραβεύθη διὰ τὴν τραγωδίαν.

483. Ὁ Ἀριστείδης ἐξοστρακίζεται τῶν Ἀθηναίων.

480. Ὁ Εὐρέξης εισβάλλει εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ Σπαρτιάται 300 ὄντες ὑπὸ τὸν Λεωνίδα, ἀπὸ κατέσφαξαν περὶ τὰς 20 χιλ. Περσῶν, κατακόπτονται ἐν Θερμοπύλαις ὑπ' αὐτῶν, διὰ προδοσίας ὑπερβάντων τὸ στενόν.

—Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 19 Ὀκτωβρίου ἐγένετο ἡ ἐν Σαλαμῖνι Ναυμαχία καθ' ἣν ἡ Ἑλληνες, στρατηγούμενοι ὑπὸ τοῦ Εὐρυβιάδου καὶ Θεμιστοκλέους, κατέστρεψαν τὸν στόλον τοῦ Εὐρέξου, φυγαδεύσαντες εἰς Ἀσίαν τοὺς Πέρσης.

—Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐνίκηθησαν οἱ Καρχηδόνιοι ὑπὸ τοῦ Γέλωνος τυράννου τῶν Συρακουσῶν εἰς τὴν Ἴμεφαν πόλιν τῆς Σικελίας.

479. Ἡ Ἀττικὴ ἐρημοῦται καὶ αἱ Ἀθηναῖοι περπολοῦνται ὑπὸ τοῦ Μαρδονίου.

—Νίκαί τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Περσῶν ἐν Πλαται-